

MOS TEACĂ

JURNAL ȚIVIL ȘI CAZON

Fondat de ANTON BACALBAȘA

ABONAMENT:
10 LEI PE UN AN

Sub direcțiunea unui comitet

ADMINISTRAȚIA:
STRADA CLEMENȚEI, 3

ȘTEFĂNESCU ȘTEFAN

Ilustrație din care se vede că eclipsa de soare a fost provocată de rezultatul alegerii de la Slatina. Domn Paladru a reperat un triumf așa de strălucit că a făcut umbră pică și soarelui.

EPIGRAMĂ

— După Martial —

*La ras, bărbierul meu Ispas
Atita 'ndeminare are,
Că'n dreapta plină ce m'a ras,
In stinga iar e barbă mare.*

SĂ NE TRĂIASCĂ

Par'că 'l văd și acum pe Dom Paladu ștergindu-și fruntea de sudoare cu batista-i roz de imitație de mătase și cu «monigramu» dumnealui cusut in ibrișim havaït și oranjonsé. Par'că 'l văd și acum exclamînd:

— Ti dom'le, ce zăpușeală a-furisită! Săptămîna asta am schimbat de două ori flaneaua, că știu că io port flaneă pã piele. Dar vorba e i-am bătută ră io? Par'că am mai pus nițică carne pã mine, așa 'mî pare dă bine că m'am ales dipotat. Mi-era inima cît un purice să nu-mi tragă chiulu alegătorii, dar nu s'a lăsat poporu dom'le să'l încinte ciocoi cu migdale amari. Brava lui!

... Cuvintele acestea vor rămîne gravate în inimile celor cari au asistat la triumful marelui bărbat, vor rămîne pînă cînd istoria le va lua cu mîna ei imparțială pentru a le transcrie pe curat și cu goțice în cartea de aur a națiunii.

A fost de asemenea sublim momentul cînd d. Patan Sihleanu, care venise cu aparatul său fotografic, a împozat pe fericitul candid stînd grecește pe iară verde între cetățenii Sardea și Maica Domnului c'o baterie cu sifon la mijloc.

Alături Oltu, minîndu-și la vale valurile-l năpraznice, cu murmurul-l melodios și sonor, pãrea un taraf divin de lăutari care cîntă un imn de biruință invingătorului, ceva așa à la marsul lui Boulanger.

Sub impresiunea covârșitoare a acestui grandios spectacol scriu aceste rînduri.

Zadarnic m'aș încerca să caut cuvinte pentru a exprima bucuria ce-am simțit noi ceștia de la *Moș Teacă* în clipa solemnă cînd s'a proclamat rezultatul alegerii.

— Căci, ori-ce-ar zice partidul li-

beral, dom Paladu a fost candidatul nostru special; noi l'am recomandat alegătorilor, i-am dat ideea să scrie în ajunul alegerii celebru-maniifest, noi l'am ales.

Ori-cine-ar afirma contrariul nu dovedește altceva de cît că habar n'are de ce se petrece în culisele politice și de ce va să zică vocea poporului cînd e la o adică.

Să ne trăiască deci dom Paladu și să'l vedem iarăși finanț. Dumnealui e indicat mai mult ca oricare altul pentru această înaltă demnitate, mai ales acum cînd criza ne bîntuie și cînd 'și-a complectat studiile financiare la școala de adulți, de-i capabil să-și spună pe de rost și cazul al doilea de la 'nmulțirea numerilor zecimale.

DURERE...

Cînd ades coprirea de jale,
Rătăcesc tăcut în noaptea,
La fereastra casel tale,
Aud «vino» spus în șoapte.

Și pe cînd priviri fatale
De tine, mă tortură,
Tîntuit rîmîn în cale
Căci mă doare-o bătătoră.

L. Ionescu

Bilanțul „Fundațiunii Universitare“

Zilele trecute, d. Coco Dimitrescu, directorul Bibliotecii Universitare *C. I. I.* a prezentat M. S. Regelui raportul anual de mersul *Fundațiunii*.

Print'o indiscrețiune surprinsă la simpaticul decan al Universității, în momentul cînd sorbea la Riegler al 25-lea pahar de tisană, aflăm că în treizeci de puncte figurează în raportul prezentat Suveranului și următoarele:

- a) 17 pãlării dispãrute din garderoba.
- b) Idem 14 perechi șoșoni-galoși
- c) O pãlărie de damã (adică de studentă. N. R.)
- d) 7 paltoane.
- e) 5 bastoane «hautes nouveautés»
- f) trei pardeauri.
- g) 129 volume de drept dispãrute din rafturile VII și VIII.
- h) 73 volume de medicină.
- i) Idem 39 de reviste romine și străine.

În fața acestor imbucătoare rezultate, aflăm că Suveranul și a exprimat înaltă sa satisfacțiune pentru progresele realizate de unii din studenții u-

niversitari romini și a însărcinat prin telefon pe ministrul de justiție să ordone parchetului o descindere imediată la tața locului...

Din cite ai putez transpara pînă în prezent, aflăm că deocãdată s'au luat următoarele măsuri pentru stăvîlirea progresei:

1) Nu va putea călca pragul *Fundațiunii Universitare* nici un student de ambele sexe care nu va prezenta ușierului un certificat de plata oădel, a birtului și a spălătoaresei pe luna curentă.

2) Idem, ori ce student masculin sau feminin care să aibă măcar pe departe o afinitate oare-care cu fostul deputat liberal Ștătescu Palitul supranumit și «Habdîrghivezen».

3) Idem nici o domnișoară studentă care la intrare nu-și va putea proba moralitatea cu un certificat de la Primărie.

Pluă în momentul de față lucrurile stău aci.

Comențiarul cu a doua ocazie, ne greșit.

Noncanta

AFERIM GHICITOARE

Următorul annciuz l-am citit prin gazete:

«Renunța ghicitoare Madame Mari, strada Berzei 79. Spune ori cărei persoane întimplările sale din viață...»

Asta-l curat sic de nută că mtine-l e horă. Apoi așa ghicitoare ca Madame Mari, care își poroștește întimplările sale din viață ori cărei persoane, știu și cîș și sîi. Ce treabă mare e să isterisești ce și pițit tu în viață?

Tot femeia cu barbă mai tare în arta ghicitorii.

CE-Î CU DRUMEȚII!

În ziarul *Pedestri Bucureșteni*, organul grupului de 60 de emigranți pe jos la Hamburg, citim între-alte bucățele nostime:

«Pește 2—3 zile primul grup de 60 de *Drumeții* sunt datori să se satisfacă cererea concetățenilor noștri fotografianți-se în grup și în urmă le vor pune în vinzare a 25 bani bucata în profitul lor.»

Înainte de a porni la drum, *pedeștrii* sunt datori să ne explice:

1) Pe cine vor pune în vinzare a 25 bani bucata, și

2) De ce vinzarea se face în profitul concetățenilor și nu al *drumeților*.

E necreț că nenorociții cari pleacă *per pedes apostolorum* la America, via Hamburg, să se fotografieze în profitul unor concetățeni cari rîmîn în țară.

Ziarul eiua

LA LUKIANOFF

Mulți din dumneavoastră au văzut de sigur adesea pe d. Barbu Delavrancea ducându-se în Gișmeștii cu să bea lapte de la Lukianoff și să respire aerul primăvăratoc al grădinii.

Ce vedește asta?
Că actualul primar al Capitalei este Keferist, pe cînd d. Robescu era un simplu Keferist.

BARBIERUL DE LA DACIA

De cînd s'a închis stagiunea teatrului Național, a început să mă miște și la Dacia cite puțin. Vorba aia: Și nimica mișcă, dar încă teatrul Dacia care e ceva mai mult de cit nimica.

Mult puțin cit e, tot e ceva. Babilicul face foarte rău că nu frecventează mal des acest local, pe scena căruia s'au ilustrat Popescu, Marinescu, Ionescu, madam Vlădaia și alți artiști mari.

Uite de pildă, Duminică s'a reprezentat *Bărbierul din Sevilla*, care la Dacia se chiamă *Bărbierul* de Baumarchee. O fi fost el autorul, Beaumarchais, dar mai pe romînește este Baumarchee.

Care nu e tot teatrul Dacia care l'a botezat pe Victor Hugo cu pseudonimul de Victor Cuceu?

De ce dar nu l'ar rade și pe Beaumarchais dintr'un condei? Că nu de giaba e el Bărbier din Sevilla cu brieții de Toledo.

Un dac.

MOȘTEACISMELE SĂPTĂMÎNII

Care-i culmea unei gazete de opoziție? În dorința de a găsi pe'te 'n soare, să descopere eclipse totale!

Explicare:
Citim în *Adentul* de Lună ediția I-a, adică cu o zi mai înainte de eclipsa solară de Lună după amiază:

«Eri, după cum am anunțat, am avut o eclipsă totală de soare care a fost foarte bine observată în Capitală, după amiază, în toate fazele ei.

Pină noaptea tîrziu cerul a fost luminat numai de stele, luna nu s'a putut vedea de loc fiind în ultimul ei pătrar» iar soarele, adăogam noi, neputîndu-i ține locul fiind ocupat cu eclipsa totală. Fără comentarii.

Care-i culmea zăcătoarei? cine pierde la joc cîștigă la dragoste și vice-versa?
D. Mihail Georgescu, cunoscutul d. Mihail Georgescu, e-oi mai țic și alt-fel.

Explicare:
De-acea scăpat din Văcărești, Georgescu s'a lăsat de dragoste și s'a apucat de curse.

Duminica trecută, Georgescu care, orf e ce s'ar zice, tot sentimental a rămas, a pariat el singur 20 lei pe... o iapă. Dar de astă dată norocul l'a ajutat. Iapa a

eșit în frunte și Georgescu, care avea singurul bilet, a cîștigat 1624, adică una mie șase sute douăzeci și patru lei noi, pentru 20!!

Aviz celor care n'aiu noroc la domnișoare.

Culmea abnegațiunii pentru un gazetar?

«Să treie meru', convins că servește «trebuințele zilnice» ale cititorilor!

Explicare:
Tot în *Adentul*, Anul XII, No. 3380, *Heinrich Criticul* (id est Heinrich Sanielevici) scrie următoarele:

«Despre originalitatea literaturii Romînești. E lucru știut că în ceea ce privește caracterele de rasă ale unei națiuni literaturii problema e așa de grea în cit trebuie să lăsam cronicarilor de rău (adică lui Heinrich. N.R.) s'o rezolve cu dozinvoluntă pentru *trebuințele zilnice ale cititorilor*.

El, orf e ce s'ar zice aici a adus-o bine!

Și trebuie să fim recunoscători *Adentului*.

«Trebuințe zilnice avem, slavă Domnului, iar cuvenitele articole critice pe hirtie de la Letea ne dă el deajuns.

Xavier

PUSTIU...

Cu ramuri de salcîmi în mîină,
În cale mi-ai eșit cu dor,
Și simțurile mele 'n cor
Te-au proclamat: stăpînia.

În lanțuri grele de robie
Cu multele-ți dorinți m'al pus
Și de-ai fi stat, m'aș fi supus
O 'ntregă vecinicie.

Dar prea al fost fără 'ndurare,
Căci al plecat fără să știu
Lasîndu-mî un grozav pustiu,
În pept și 'n... buzunare.

Pgg. Bacău.

O CULME

Culmea nedăbăcită: Să-ți zică lumea
«Impușcă 'n lună» și tu să nu fii în stare să 'npuști un țepure.

Nebunul din amor

— Tragedie autentică —

Pentru numărul de față mai publicăm două scrisori din interesanta serie pe care un amic binevoitor din Caracal ne-a pus-o la dispoziție:

Doamnă!!!

Asi putea să-ți scriu bucuria ce simt sufletului meu de cînd poci să-ți spun liberu te iubesc. Ași putea să-ți descriu firișorica ce îmi simte inima, în iluzia visurilor mele dar am promis de a nu-ți

mai deranja liniștea cu cuvinte ce-ți parî vanitoase de și sunt dictate de *inimă*, am promis de anuți mai pretinde răs-plata ce *inimă*, nu vostește am da; iată ce cer voescu a ști în interesul onorî Dumitale de al primite cele două scrisori ce team adresat, deși mam ferit a-ți scrie p-nunța Numele, dar a trebuit să-ți scriu adresa și te ai compromite, de nu leai fi primit.

Te rog dară fă vreunî somnî spre e-templu Rîgă pe amica Dumitale a sta în stînga cînd veți fi în grădina te rog fă această căci sunt prea sensibil și ași muri de durere cînd ai crede că team... ondea, iată Doamnă pentru ce vostești a fi discret pentru că mă tem de desprețî Iartam Doamnă.

Sittă Cîrpiță.

Doamnă!!!

Știi că te iubesc! și te cred destul de sensibila că să poți înțelege dorința î-nimef mele! destul de bună, destul de nobila, că să poți înțelege fucul, amorul ce mă consumă, groza durerei ce mă domină!!! și nici că mă ceruți a-ți înșoi auzul cu cuvinte Amoroase, nici că mă ceruți a-ți deranja liniștea cu cuvinte popoase înțeleg imposibilitatea de a-ți mișca inima, înțeleg neputința de a-ți schimba nepăsarea și disprețul la care m'ai condamnat! te rog Doamnă! Rimăi fericita în nepăsarea Magistoasă! Rămăi fericita cu inperioual despret ce posezezi îngost și căntătură și crede că te iubesc Doamnă, crede că-ți teamî datî inima, sufletu, viața, single, onorea și liniștea somnului, căci mai înainte de ate eun-nea eram mai puțin ferice, dar somnul merea liniștitu și dulce ca acela ce simte Copilu-lu adormit la sinul Maicei sale! Așa Doamnă! eram liniștit dar mai puțin ferice! căci nu te cunoșteam nu te iubeam, nu respiram Aerul ce te încon-joră, nu ma închinam zidurilor ce te acoperă, nu căutam singurata, nu mă furșeam să-ți însem și să-ți sărut urma Pasurilor. Nu eram gelos de servi ce te înconjoră de Amici ce-ți inspiră plă-cerea de Pămîntul ce te atinge de Vin-tul ce te Răcoarește, de Patul ce te Adoarme și te odihnește așa Doamnă sunt gelos căte iubesc pe pentru Dume-neata iar nu pentru mine și am dreptul de a mă numi Amicul Dumitale, Cavalerul, Apărătorul al onorî Dumitale, sclavu al voinți Dumitale, servu Confidentul inimei dumitale!...

Doamnă te rog pumeștemî Amicul î-nimef Dumitale Adio Doamnă Adio te iubesc grație!!!

Al Domnii Tale sclav

Sittă Cîrpiță...

p. Conformitate

Bolborici.

EPIGRAMĂ

Ureche 'n Spania-a 'nvățat,
Hidaigii l-aș zie lui cologa,
Dar nu mai calcă prin Madrid
De frica lui Lope de Vega!

Roect

Am omis de a spune de la început că am înlocuit numele autorului acestor poezii printr'un pseudonim. Autenticitatea scrisorilor e însă garantată. Nota Redacției.

O DEOSEBIRE

Dom Paladu gras e,
Cel-l-alt e Gherase.

ECLIPSA

**Ce zice d. Hepites. — Ce zicem noi.
Ce zice lumea. — Ce zice presa.
De să mai zicem ?**

Ce zice d. Hepites

Sunt oameni carl profită de nenorocirea unor semenii de al lor pentru a se ridica pe ruinele celor căzuți; — d. Hepites, simpaticul director al *Bulamerului* de la Filaret, face însă o excepție de la regula generală. Domnia-sa, este știut, trăiește de pe urma stelelor, a lunii, a soarelui și a tuturor metalelor cerești la carl se uită cu jind oameni ca de-al de Coculescu, Flammarion, etc. El bine, ca o culme a ingrătitudinii omenești, d. Hepites profită de cea mai mică nenorocire a clienților săi — ca să zică așa — pentru a se pune în evidență și a se ridica în ochii lumii.

A fost de ajuns ca bietul soare să sufere o eclipsă, pentru ca d. Hepites să... să iasă din eclipsă și să fie privit ca omul la ordinea zilei.

Indată ce s'a știut că vom avea eclipsă, prima întrebare ce a venit pe buzele mulțimii a fost, fără îndoială :

— Ce zice d. Hepites ?

De alt-fel directorul *Bulamerului* este obișnuit cu nenorocirile de acestea. O eclipsă apropiată pentru dînsul însemnează o apropiată ploaie de reporteri, ploaie pe care, val ! nici un barometru perfecționat nu o poate prevedea. Și, înarmat cu răbdarea cerută unei persoane supuse interviului și cu țigările foarte indispensabile pentru aceste ocazii, d. Hepites așteaptă sosirea reporterilor, după cum victima așteaptă imposibilă sosirea călăului.

Așa fiind, e lesne de înțeles de ce *Moz Teacă* nu a interviuit pe d. Hepites.

— Ce zice d. Hepites ?

O, Doamne ! Dar ce să zică d. Hepites ? Dar luai colecția ziarelor și cântăți cînd au mal fost eclipse și veți vedea că « toate's vechi și nouă toate ; » că « ce zice d. Hepites » s'a mai zis de atîtea ori ; că d. Hepites repetă aceleași lucruri, cari sunt noul numai în ochii reporterilor ; că, deci, ar fi fost neuman să torturăm și noi pe d. Hepites și să'l mai consumăm din acele țigări.

Ce zicem noi ?

Mal interesant este deci să aflăm păreri ale altor persoane competente în materie.

Așa, de pildă, noi. Părerea noastră e că eclipsele sunt provocate de un mare eveniment petrecut la noi, pe pămînt.

În cazul special al eclipsei de Lună, ea a fost provocată de algerea de la Sla-

— Uite-așa... M'am îmbătat dă necaz pen'că ne-a combătută Thiron ăla la congresul doctivilor din Iași, — altminteri să plesnesc dacă m'ămbătam... Da las că facem și noi la anu un congres sub președinția lui nea Flanca ca să combatem p' Thiron... Atuncea — să crăp dă nu m'oi îmbăta de bucurie l.

tina a candidatului nostru, dom' Paladu. Succesul amicalului nostru era atât de strălucitor, atât de eclatant, atât de enorm, în cît pînă și soarele, invincibilul soare, pe care numai Zosua l-a putut opri din mersul său (vorbă vine), a trebuit să-și dea poalele peste cap și să-și acopere fața de rușine vis-à-vis de figuonomia radioasă a învingătorului de la Slatina Dom' Paladu a învins și a învins nu numai p' d. Gherase ci și soarele.

Ceea ce nimeni nu a putut face pînă acum a făcut dom' Paladu : a întuneca soarele cu strălucirea sa. Vorba aia : « la soare te poți uita, dar la el ba, ba, ba ! »

Ce zice lumea ?

Părerea lumii e cam greu de înregistrat și desfidem pe cel mai abil reporter să publice un interviu cu această corpulentă damă, care se cheamă lumea. Totuși, credem că următorul dialog, luat cu instanțene pe o stradă a Capitalei, va oglindi mijlocul de bine cam ce crede vulgii — nu cititorii lui *Moz Teacă* — despre eclipsă.

Persoanele sunt doi soldați, învoiți, probabili, în oraș.

— Ce-o fi ala eclipsă, mă camarade ?

— Ci-că e niște ăia de mîncă soarele... cînd devine de se'ntînește în drum cu ăia... cum le zice?... cu...

— Vircolacii...

— ... Colacii leat...

— Da ! de ce l-o fi mîncînd pe soare ?

— De!... știă și cî... Așa o fi ordina de la Dumnezeu, că el e mal mare în garuizoană...

Ce zice presa ?

Presă, sîreacă, tot ea zice mal mult : *Eclipsa de mîine, Consecințele eclipsei, Interviu cu d. Hepites (ba bine că nu !)* *Cauzele eclipsei, Părerea lui Flammarion asupra eclipsei, Eclipsa în Capitală, Eclipsa oportunității, Eclipsa unui colecționat cu banii statului, de ce s'a eclipsat Virgani, Eclipsarea monumentului lui Brătianu...*

De să mai zicem ?

Am zis.

J. J. J.

Madam Calioy: Vino, mon cœur, vino, frontavoiu meu sfărăie ca trîmbițoiu cel mare de la fanfara regimentului!

Locot. Lungeanu: Pentru tine bibilico aș fi 'n stare să 'mfrunt ori ce pericol, aș cucei și Mafekingul!

Madam Calioy: De prisos: Mafekingul se predă — avec plaisir mon ange!

EPIGRAMA

Am ris odată d'un bețiv
Fără să spun de cine.
În ziua ceaș Ognatantia
N'a mai vorbit cu mine!

Roacet

Oe la Congresul medicilor

Toți doctorii cari s'au perindat la tribună au dat alarma-ba că țara e decimată de alcoolism, ba de pelagră, ba de sifilis, ba de oftică, ba de mal știu eu ce.

Ascultându-i, ai fi putut lesne să tragi concluzia că România e o țară pustie și că toată populația ei se reduce la medicii congresiști din Iași.

Dacă s'ar întâmpla vre-odată o asemenea calamitate, s'ar duce țara pe copcă, de oare-ce doctorii în lipsă de clienți s'ar căsăpi umii pe așii pînă n'ar mai rămîne un singur suflet în România.

**

La banchet s'a băt în sănătatea tuturor: în sănătatea Suveranilor, în sănătatea d-lor Leonte, Stravolca, Bogdan, în a preseii, etc. etc.

A propos, de ce nu s'a gîndit nimeni să ridice un toast și în sănătatea bieșilor clienți?

**

Menuul servit la banchetul în chestiune conține:

Supă de acid boric.

Mîncare de puțin cu sos de chinină.

Lipitori cu șes maitre d'hotel.

Cataplasme la frigare.

Saladă fenicată.

Vinuri, șampanie, liqueruri, în sfîrșit consumație berechet spre marea bucurie a d-lui dr. Thiron, aprigul dușman al alcoolismului.

E de notat că la banchetul medicilor cușitele erau înlocuite prin niște enorme scalpele cu care comenseni au făcut autopsia diverselor fripturi, după toate regulile artei chirurgicale.

Mal e de totat că toate mîncările erau gătite nu cu sare obișnuită, ci cu sare amară.

Chilipirul de la Hipodrom

Premiul Jokey Clubului, numit ast-fel, fiind-că membrii acestui club cînd se adună împreună la joc ei se pun, a fost anul acesta o ocazie de chilipir numărul unu.

Premiul acesta a fost cîștigat de La Blague, iapa d-lui capitan Păian, contra așteptărilor tuturor.

Dacă ai fi lansat un asemenea pronostic în ajunul curselor, orice sportman care se respectă te-ar fi «toazat» de sigur prin monoclul și ți-ar fi răspuns:

— La Blague? Allons donc mon cher, c'est de la blague!

Cu toate acestea, spre generala «epată», La Blague a eșit învingătoare, a dovedit prin urmare că este o iapă eapatantă, ca să zic așa. Rezultatul acestei surprize a fost că la pariul mutual pentru 5 lei v'a plătit 400 și ceva, iar pentru 20 lei peste 1200 de lei.

Numele trei au fost fericii cari au beneficiat de acest chilipir și anume d-mil Iancu Brezeanu, Haimovici și un funcționar de la Banca Națională.

Cu părere de rău trebuie să anunțăm că d. Iancu Brezeanu nu este Iancu Brezeanu, eminentul societar al Teatrului Național, al Berăriei Cooperative, etc. etc.

Norocosul Iancu Brezeanu este fost inginer șef al județului Tecuci.

De asemeni, al doilea cîștigător nu e cunoscutul director al teatrelor de varietăți Hugo și Boulevard.

Dar nu importă cine sunt cei cari s'au înfruptat din chilipirul de la Hipodrom.

Noi îl felicităm din inimă și, blagoslovită fie Blague care, din niște oameni care Duminica trecută n'ar fi băt de cît blagă rece, a făcut niște nababi ce-au banchețuit de sigur toată noaptea cu șampanie.

Moohaker

EPIGRAMĂ

Benefise-ai dat actoris,
Stagiunea s'a închis.
Bine că și spectatorii
Au odată benefis!

Cucu

Liceului din Severin

Ah, dulcea mea copilărie
Cind școala îmi părea o cușcă!..
Unde ești tu mătură — pușcă!
Și tu bonetă de hirtie?

In trestii, ca'n niște trompete,
Suflam cu toții făcînd larmă,
Mergînd in marș ca la cazarmă
Și rotînd voioși din ghețe.

Eram soldați, — însă de voie,
N'avcam sergenți, nici uniforme,
Nici răniți nu purtam enorme, —
Ce chef făceam sfinte Sisote!

Azi jocul « d'a soldații » pieri
Și'n locu-i aspra disciplină,
Morăcnoasă și haină
In școală capătă putere.

Soldați precoci, vă plîng, sărmanii!
Voi serios faceți armată,
Sergenții — au dreptul să vă bată
Și mîncăți ghionturi ca răcanii!

Li placă cul o vrea să-i placă
Această crudă parodie;
Dar inimă mi se rumpe mie
Cînd văd triumful lui Moș Teacă!

Gumelă

INFAMIA UNOR CAFEGIÎ

Ziarul *Constanța* publică următoarea
știre gravă :

« Cafegiî din piața Independenței, ră-
mași acua numai 9 din 7 cîți erai mal
insiste, in urma arderei « Cofetăriei Mo-
derne » și declădrei celor două locaruri
ale d-lui Torosian, ai făcut quartel și
ai urcat prețul consumațiilor cu cite 5
bani. Pață de acostă purtaro, citi-va
cetățeni ai făcut o petiție primăriei,
cerîndu-i construirea unui chiose in
piață, fie in fața cafenelelor, fie lînga
prăvălia lui Bedrosian, pe locul comu-
nei, pe care să-l închirieze cu însuși
mai mult de cît comuna prinde pe tro-
toarele închiate acelor cafegiî.

Așteptăm să vedem ce rezoluție va
lua administrația comunală, spre a re-
venit ».

Ferească Dumnezeu să nu se facă
rezoluție la *Constanța* fiindcă ceaga
de cafea costă 15 bani in loc de 10
bani ca pînă acum!

Nenorocirea de lîngă Brăgășani

Unde s'amestecă politica devine
cu incurcătură.

Nenorocirea întimplată pe Olt
unor bieți țărani din Brăgășani a
devenit o chestie controversată
numai grație acestui amestec.

Conservatorii susțin că in nenorocita
întimplare se ascunde o
mină criminală și anume a famo-
sului Filipoiu, cel care a rămas ce-
lebru de cînd a iscălit in Camera
un raport tipărit in care spunea
că Cătare (nu mai ținem minte
numele) suferă de « *maladia mor-
bului.* »

Liberalii, pe de altă parte, pre-
tînd că neagra Reacțiune este aceea
care a răsturnat barca și a înecat
pe țărani.

Nici unui nici altui n'au dreptate.
Adevărul adevărat este cel pe
care ni'l transmite corespondentul
nostru special și pe care ne grăbim
a'l împărtași cititorilor.

Iată faptele in toată goliiciunea
lor.

Său, mai bine zis, iață-l pe Dom
Paladu in toată goliiciunea dum-
nealui, căci in ziua catastrofei, e-

roul nostru, desbrăcat la piele, șe-
dea pe malul Oltului pregătîndu-
se să facă o baie.

Era o piclă nesuferită și, pe dea-
supra, dom Paladu mai era apel-
pîisit și de oboseala alergăturii după
alegători. Știți ce persoană sansi-
bilă la căldură e dom Paladu.

Cînd finanțul se aruncă in apa
liniștită și lucie ca o oglîndă, na-
tural, se produse fenomenul cu-
noscut de toți, chiar de cei cari
n'au idee de botanică: un corp
condensat intr'un lichid depărtează
o cantitate de lichid egal cu vo-
lumul său.

Dom Paladu, care-i om cu prin-
țipuri, nu putea să contravie toc-
mai la principiul lui Arhimede pe
care 'l enunțăm aci sus.

Așa dar, cum se asvirli bildi-
bic in apă, niște valuri uriașe se
formară in jurul dumnealui, care
inundară intr'o clipă frumoasa vale
a Oltului.

Cel 21 de țărani, cari tocmai
atunci se aflau cu barca pe Olt, fură
înghițiți de furioasele talazuri, a-
semănătoare cu acelea pe care le-ar
face o enormă balenă sau toate
vapoarele rominești reunite la un
loc pe marea Neagră.

In vremea asta, fără să dea mă-
car din miini și din picioare, Dom
Paladu plutea cu delicioși de-asupra
răcoritoarei ape, fără să bănuiască
teribilul desastru a cărei involuntă-
ră cauză era.

Aceasta este singura versiune
adeverată asupra nenorocirii de la
Brăgășani.

Comunicat oficial

REȚETA

Una din chestiunile mai importante
rezolvate in congresul medical este și
terapeutica guturaiului.

După aprinșe și interesante discu-
țiuni, medici, in unanimitate, au ho-
tărit că cea mai eficace rețetă in con-
tra guturaiului este o doză, saă mai
bine o dozină de batiste.

100

TOȚII NOBII I

— Nobil popor e Transvaalul !
— Da, toți merită să fie trecuți în Alma-
nachul de Motha !

ZĂVOIUL DIN R. VILCEA

— Urmare la o feerie lugubro-fantastică —

Mal sinistru ca mura lui Torquemada,
mai palid ca o fetiță *educată* 'n pension,
mai sensibil ca picioarele broaștei aceleia
a lui Volta, mai înveninat ca firea șarpe-
lui cu clopoțel, stău pe bancă... Fantezie
poetică : De o dată ghiarele 'mi delicate 'mi
sfîșie torace și cuminăspintecată 'n două,
pe ambele auricule scriu aceste versuri cu
degetu 'mi arătător tăiat, par consequant,
cu propriul meu sînge mai cald ca un capușner
luat pe datorie :

„Uf, omenire infernală,
Pămînt de mușcați și fum
Cum te-aș vîri întreg acum
în călimara cu cerneală.
A lumii rele ca o iazmă
O, crapă-te catapetéză
Și pe colosu-ți sfărîmăt
De oase și sînge 'nchegat
Eă să mă 'nalt; ca o fantasmă.”

Acru! se despică. În mîraj orbitor, la o
masă de la *Cooperativa* din București, vîd
pe Macedonschy, Karzon, Obedenaru et
Compania abracadabranto-furibundă, aplau-
dîndu-mă.

Aud :

„Ineță hîrcă mușcătă
De ostrogot sau de cuman
Egîl masca rolului uman
În existența putrezită.”

Curat ca 'n romanele lui Roussenard :
Musica întonează :

Lorsque le printemps ramène
Les ombres vertes,
Sa garde republicaine
Reprend ses concerts...

Hirca mea încă neputrezită zboară printre
crengile tellor.

Fără cap, mcs yore (parceque les poètes
comme moi ont encore braucoup...) admira
capricul craniului de a voiaja prin văzduh.
Estau! Jean de Arc ori a S tfului Simion
ș tîlpnicul care a stat 40 de ani într'un par,

mă covârșește — rămîn întins pe bancă, ca
un sobol trîsnit de microbil tetanosulul.

Pe malul apei sulfuroase, *aceiași* umbră
declamă călare pe inaripatul Pegas. Oreadă
tresare sub razele lampioanelor.

— „Două ori două, paispe,
Lasă-mă să te sărut,
Frunză verde salcie,
Vai, de ce m'am mai născut
Trage birja 'n pîmnîță
Că mi-e dor de nea Mialache
Și aș mîncă zăpadă friptă,
Pușgurile.”

— „Așa vreați, și-așa am vrut
Că nu 'mi cumperi malacof,
No, dacă nu șiam plăcut
De ce mă adus de la Birașo ?”

Tăcere... unde! sulfuroase singure gîl-
tîșe ca ghiogionirile cristaline ale unui
copil alinat...

Fablan de la Mirandola.

III

Ultima oră

Homo Homini lupus... Lup, lupă lupoaică,
lupovici lupanar, lupăric, lupescu... ca să
zic așa. Pas de mai zi că nu se face în țara
noastră filologie.

Lup escu cum s'ar zice în dialectul ma-
cedonean... ci dar ce e cu el? Lup escu
„egal cu” „lup sunt” *ich bin wolf*, și alt ni-
mic. Funcționar la băncuțele rase, șterse,
deteriorate... nu trebuie confundat cu aseme-
nea demontat metal. June fercheș, plin
de atracție și de... noroiu pe coada sur-
tucului, ca să nu zic alt-fel, Doamne iartă
mă ! — Voiajur nocturn—pentru că romînul
e născut poet—nocturnist cum s'ar zice, ca
o contradicție amară a soartel posedă... ca-
litatea de a fi simplu diurnist.

Hola ! *cosi ; va il mondo, limba mia !* De
cite ori zăvoii n'a tremurat sub pașii săi...
Tremură așiderea trofarului, tremură gea-
murja, tremură ventriculele anghilor de pe
strada lui Scarlat—honnay noit qui mal y
pense !

De dragul lui țmî amintesc o strofă a unui
genial confrate :

Vede-te-am un sculptor în sare,
Vede-te-am fometos în lanțuri
Să nu mîlnci de cit bilanțuri
Și recepțise de vîrsare...

Vîrsare...! vîrsare...! uite o vorbă s'u
gestivă. Dacă scîndurile birfului Cătrinei
ori ale altor localuri igienice, ar avea graiul

ne-ar povesti poema vîrsării, în cadrul de
lăutări, chile falsificate în umbra tucuriei
a noștri.

Și totuși optzeci de lei șterși pe lună
fără rețineri și drept la pensie, te lasă ui-
mit de efinitatea răcoritoarelor în urbea
lui Negru Vodă.

O!, dacă consortați mi-ar fi oferit plăcerea
unui îngeraș cu poale lungi și... mîntea
scurtă, n'aș mai pregeta o clipă.

E idealul fetițelor de... 48 de ani — are
viitor strălucit, o jur aceasta pe viitorul
unel țigări de damă.

Un vral prodige mă chere Boco

POȘTA REDACȚIEI

Mioi. Mirvis. — Desenati mai cu îngri-
jire. Am prefera să țaceți tipuri ploștene.
lov. — *Mai trimiteți!*

Mazat. Dorohoiu. — Nu putem publica
conforița cu S., de oare-cu este ameste-
cătă și o doamnă, și nu ne iartă prin-
cipiile.

Austricau. Schoking.

S. F. Busdă. — Și-a perdut actualita-
tea. S'a scris altăea despre 10 Maiu!
Sacheșanu. Focșani. — Așteptăm co-
midoarea.

Bibi. — Nu-i rea, dar par'că tot îi mai
lipsește ceva.

Costache Sucitu. — Poezia erabăt cu
apă rece am mai citit-o undeva, dacă
nu ne înșelăm. Cel-l-aito lasă de dorit.

CASA FONDATA LA ANUL 1859

PAPETERIE-LIBRARIA
ȘI CULORI FINE
LA PENIȚA DE SCRIS

BICIOVSKI

GALEA VICTORIEI 51, Piața Teatrului

Furnitură de cancelarie. — Articole
de scris și de desen. — Registre de
comptabilitate. — Cărți de vizită etc.
Culori fine pentru pictură. — Agu-
arele, Obiecte de pictură. — Lucrări
de belle arte. — Tablouri etc.

St biliment de legătorie de Cărți

Strada Mihail Vodă 7. — București
Expozițiune permanentă de tablouri
executate în țară.

TIPOGRAFIA „HELIADÉ“

București, Strada Clemenței, 3

Efectuiază ori-ce fel de lucrări tipografice. Prețuri eftine.— Primește în edi-
tură cărți didactice și de știință.— Condițiuni avantajoase pentru d-nii autori.
Pentru teze de drept și medicină se face mare reducție.

STANISLAS CIHOSKY

Avocat

Bulev. Pache No. 2

DEM. I. ȘTEFĂNESCU

Licențiat în drept

Avocat

Ploști

Str. Prefecturii

THEODOR MAROVICI

DENTIST

Strada Șirbey Vodă No. 30.

Dr. I. MENDONDI

— 10, Strada Șinții, 10 —

MIH. G. VALERIANU

Doctor în drept, Avocat

București

Str. Belvedere, 3

AL. IONESCU

Frizer

Bulevardul Elisabeta, (în fața palatului Eforiei)

DROGUERIA ROMÂNĂ

Pentru mărirea afacerii, s'a mutat în CALEA VICTORIEI No. 97

Colț cu strada Fântânei, Casele Dobricanu, alături de:

FARMACIA LA « BISERICA ALBĂ » a D-ului Dr. A. URBEANU**ROMULUS BOLINTINEANU**

AVOCAT

Ploști.

GRIGORE RADULESCU

AVOCAT AL BANCII POPORULUI

Consultați de la 4—6 p. m.

5, Str. Poliției, 5.

Pelin și vin

Bere specială blondă și neagră

EFTIN ȘI BUNI

BERARIA COOPERATIVĂ

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOȘTA CO FETĂRIE FIALKO WSKY

EFTIN ȘI BUNI

Șuncă de Sinaia și Praga

Sandvișuri, unt, brinzetură

Vreți să mâncați bine și cu puțin ban?

RESTAURANTUL MITICA GEORGESCU

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au seara intrarea gratuită la reprezentațiile excelentei trupe de varetăți

Adresa: Strada Câmpineanu, lângă Teatru

P. T.

Am onoare a vă informa, că în urma unei practice îndelungate; având peste 200.000 vaccinări și revaccinări în capitala Moldovei, m'am stabilit aici, în calitate de Director al institutului vaccinai al statului, și prepar

Vaccinul animal necesar țării întregisunt deci în stare, a vacina și revaccina cu limfă animală preparată zilnic, aplicând capsule *Catuloide* cari spăra puntele vaccinale de ori-că infecțiu, ca: *Erisipel, Flagmon, m/Am/Am/Am/Am etc.* Vaccinez și direct de la vițel în braț cu toate regulile septice. Fie-care copil are o doză deosebită de vaccin, și o lantetă specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apelând în încrederea D-vo, vă rog să bine-vojiți a face un de servicii ce vă ofer, asigurându-vă că veți aprecia meritele unui specialist, autorizat și de înalta Direcțiune a Serviciului Sanitar superior.

Cu stimă, PIERRE SOLOMON

Direct. Inst. Vaccinog., al Statului, Alex. Kuznetz alături de Eforie

FARMACIA «LA BISERICA ALBĂ»

Dr. A. URBEANU

— BUCUREȘTI —

97, Calea Victoriei, 97

Casele Dobricanu (Cizmasa Roșie)

LA MAGAZINUL

GRANCEA ȘI STANESCU

CALEA VICTORIEI

Se găsesc colomalele și delicatosele cele mai fine. Brinzeturi excelente.

Vin alb și negru din viile cele mai renumite.

COFETARIA TANASESCU

Vis-à-vis de palatul Băilor Eforiei

Poședă în ori și ce moment prăjiturii și cozonaci proaspeți, atît bomboanele cit și liquerurile cele mai fine.